

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720203209
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2021:6720203209.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: G. F., X.. XX.XX.XXXX, V. L. XXX XX F. XX, S. R., proti žalovanému: Pohotovosť, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 960 Eur a finančného zadosťučinenia vo výške 10 314,61 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie v časti o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 960 Eur z a s t a v u j e .
- II. Súd konanie v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 6 850,57 Eur z a s t a v u j e .
- III. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .
- IV. Žalobca je povinný n a h r a d i ť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 17.07.2020 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 960 Eur z titulu neoprávneného majetkového prospechu, ďalej vrátenia odplaty za poskytnutý úver v sume 310,70 Eur a tiež uhradenia nemajetkovej ujmy v celkovej výške 10 314,61 Eur za spôsobovanie psychickej traumy a stresu. Žalobca uviedol, že dňa 19.12.2008 uzavrel so spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. zmluvu o pôžičke č. 6780136 na sumu 40 000 Sk. Zmluvu uzavrel na základe predloženého občianskeho preukazu a ako doklad o príjme predložil faktúru, pretože v tom čase bol živnostník - SZČO. Po predložení uvedených dokladov pracovníčka žalovaného spísala zmluvu o úvere, ktorú on v dobrej viere podpísal a ešte aj overil podpis na Obecnom úrade v F.. Potom, ako mu pracovníčka vyplatila sumu 40 000 Sk. mal úver uhradiť v dvoch splátkach do konca februára 2009. V dôsledku svetovej krízy nebol schopný uhradiť úver v stanovenom termíne a preto mu žalovaný doučtoval zmluvnú pokutu, čím sa poskytnutý úver značne navýšil. Celková suma na úhradu činila 1 960,41 Eur. Žalobca bol presvedčený, že sa jedná o spotrebiteľský úver a preto akékoľvek navýšovanie úveru odmietal. Na zmluve nebola uvedená ročná priemerná miera nákladov a postup žalovaného považuje za nekalý a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Následne začalo kriminalizovanie jeho osoby zo strany žalovaného, ktorý podal trestné oznámenie zo spáchania podvodu, ktoré vyšetrovateľ OR PZ Zvolen odmietol s poukazom, že sa jedná o spotrebiteľský úver. Žalovaný následne podal návrh na vykonanie exekúcie prostredníctvom súdneho exekútora E.. K. F., ktorý Okresný súd Zvolen, uznesením č.k. 21Er/238/2010-23 zo dňa 02.03.2011 zamietol. Voči predmetnému rozhodnutiu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec Okresnému súdu Zvolen na rozhodnutie vo veci. Žalobca uhradil úver v dvoch splátkach a to 1 000 Eur dňa 18.08.2011 a sumu 960 Eur dňa 10.06.2011. Tým považoval úver za splatený a uzavretý. Požiadaval

žalovaného o vrátenie zmenky z dôvodu spotrebiteľského úveru, kde je použitie zmenky nedôvodné. Odpoveďou bolo oznámenie, že zmenka bola postúpená na vymáhanie spoločnosti CD Consulting s.r.o. a komunikovať má len s uvedenou firmou. Dňa 28.03.2013 spoločnosť CD Consulting Praha s.r.o. podal návrh na zaplatenie istiny 0,41 Eur, zmenkových úrokov vo výške 0,25 % denne zo sumy 1960,41 Eur od 31.03.2009 do 17.08.2009 a zo sumy 960,41 Eur od 18.08.2009 do 09.06.2011. Požadoval tiež 6 % ročný úrok zo zmenkovej sumy do zaplatenia. Okresný súd nariadil pojednávania a rozsudkom č.k. 17C/213/2013-66 zo dňa 09.09.2014 návrh zamietol, čo potvrdil aj Krajský súd Banská Bystrica rozsudkom č.k. 41Cob/177/2016-141 zo dňa 17.08.2016. Medzi tým mu žalovaný sústavne vyvolával telefonicky a písomne sa mu vyhráždal, ako aj vyhlásením v mestskom rozhlase, uverejnením v novinách, čím žalobcovi spôsobil psychickú traumu a stres a znepríjemňoval mu život aj tým, že na doručených obáľkach bolo červeným písmom napísané „Platíte si svoje dlhy“. Žalobca dňa 13.11.2014 podal návrh na Okresný súd Zvolen, kde sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 321,65 Eur a súdne poplatky. Súd dňa 02.03.2015 pod č.k. 10C/184/2014-39 žalovaného zaviazal uhradiť sumu 312 Eur, čo potvrdil aj Krajský súd Banská Bystrica pod č.k. 17Co/554/2015-64 zo dňa 08.06.2016. V obidvoch súdnych sporoch súdy označili postup žalovaného za nekalý a v rozpore s dobrými mravmi a návrhy žalovaného označili za nedôvodné. Najpodrobnejšie sa vecou zaoberal Okresný súd Zvolen v uznesení č.k. 21Er/238/2010-125 zo dňa 16.10.2019, ktorým prebiehajúcu exekúciu zastavil. Dňa 16.10.2018 žalobca obdržal upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 836/10 zo dňa 10.10.2018, ktoré vydal Okresný súd Zvolen dňa 11.05.2018 potom, čo mu bol spis vrátený Krajským súdom Banská Bystrica, rozhodnutím pod č.k. 2CoF/94/2012-53 zo dňa 21.12.2012. Súd rozhodol aj napriek tomu, že v návrhu na vykonanie exekúcie boli rozpory. Súd sa priklonil k právnomu názoru krajského súdu a bez overenia rozporov poveril exekútora E.. F.É. na vykonanie exekúcie. Voči exekúcii žalobca podal námietku a bolo mu oznámené, že exekúcia bude do rozhodnutia súdu o námietke pozastavená. Bol mu však zablokovaný účet, kde mu bol poukazovaný dôchodok. Všetky tieto veci pôsobili na jeho psychiku a spôsobili stres nielen jemu, ale aj celej jeho rodine, vzhľadom na predchádzajúce súdne rozhodnutia v predmetnej veci. Žalobca bol presvedčený o oprávnenosti námietky. Podal sťažnosť aj na okresnom súde vo veci poverenia exekúcie a predložil dôkazy o spotrebnom využití úveru. Súd dňa 16.10.2019 vydal uznesenie č.21Er/238/2010-125, ktorým exekúciu zastavil. Rozhodnutie sa stalo vykonateľným dňa 25.10.2019 a právoplatným dňa 12.11.2019. Dňa 27.11.2018 žalobca vyzval žalovaného na mimosúdne vyrovnanie a zrušenie exekúcie, pretože úver bol uhradený a poukazoval na súdne rozhodnutia v predmetnej veci. Odpoveď však nedostal žiadnu. Dňa 11.12.2019 vyzval opätovne žalovaného na mimosúdne vyrovnanie. Žalovaný mu však uviedol, že zastavením exekúcie aj tak ostáva dlžníkom žalovaného a k dohode sa nevyjadril. Žalovaný uviedol, že aj napriek zastaveniu exekúcie ostáva žalobca dlžný 2 958,27 Eur. Žalovaný nerešpektuje vydané súdne rozhodnutie o predmetnej veci, správa sa arogantne a z jeho správania je zrejmé, že chamtivosť a arogancia je žalovaným povýšená nad zákon, čo sa javí ako zosmiešňovanie a pohrdanie súdom a ignorovanie súdnych rozhodnutí. Nemajetkovú ujmu vyčíslenú v eurách žalobca vypočítal tak, že ako základ určil sumu, ktorú súdny exekútor uviedol ako sumu, ktorú má exekúciou vymôcť a to vo výške 3 678,17 Eur. Potom, ako žalovaný nereagoval na výzvu žalobcu, žalobca sumu navýšil na 7 356,34 Eur. Po ďalšej výzve zo dňa 11.12.2019 na mimosúdne vyrovnanie sporu, kedy mu žalovaný oznámil, že aj napriek zastaveniu exekúcie zostáva dlžný sumu 2 958,27 Eur, o ktorú sumu nemajetkovú ujmu potom navýšil na 10 314,61 Eur s tým, že žalobca je presvedčený o oprávnenosti náhrady nemajetkovej ujmy vyčíslenej v eurách. Na základe vyššie uvedených skutočností žalobca žiada o vrátenie vymoženej sumy 960 Eur, ktorá už bola uhradená 10.06.2011, vrátenie odplaty za poskytnutý úver vo výške 310,70 Eur, ako aj 6-ročný úrok od 10.06.2011 až do zaplatenia, taktiež si uplatňuje nemajetkovú ujmu vyčíslenú v sume 10 314,61 Eur a súdne poplatky.

2. Žalobca k žalobe priložil listinné dôkazy: Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp.zn. SR 13098/09 zo dňa 27.08.2009 (č.l. 4-6); Upovedomenie o začatí exekúcie č. EX 836/10 (č.l.7); Námietku voči začatiu exekučného konania č. EX 836/10; sťažnosť na konanie, Návrh na mimosúdne vyrovnanie a podacie lístky, predžalobná výzva a podacie lístky, Predžalobná výzva z 19.12.2008, Opätovná výzva z 07.11.2019 + podací lístok, Opakovaný návrh z 17.12.2018 s podacím lístkom, Predžalobná výzva z 11.12.2019; Uznesenie tunajšieho súdu č.k. 21Er/238/2010-125 zo dňa 10.10.2019, ktorým bola exekúcia zastavená (č.l. 8-14); Listinu žalovaného zo dňa 21.01.2019 označenú ako odpoveď na list zo dňa 14.11.2019 (č.l. 16); Listinu Sociálnej poisťovne, a.s. zo dňa 07.02.2020 adresovanú žalobcovi, podľa ktorého sociálna poisťovňa na základe príkazu Exekútorského úradu Bratislava o nariadení výkonu rozhodnutia zrážkami z dôchodku číslo EX 836/10 zo dňa 10.10.2018 vykonávala od 04.02.2020, resp. prestane vykonávať zrážky z dôchodku s tým, že od marca 2020

budú poukazovať dôchodok žalobcovi v sume 298,90 Eur mesačne a zrazené sumy z dôchodku v celkovej sume 413,15 Eur poukazujú na účet žalobcu (č.l. 17); Listinu súdneho exekútora E.. K. F.P., J., zo dňa 03.01.2020 označenú ako „Vyúčtovanie exekučného konania - daňový doklad“ podľa ktorého bol vymožený nárok 960 Eur (č.l. 19); Listinu žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 01.03.2020 označenú ako „Navýšenie nemajetkovej ujmy a zároveň výzva na mimosúdne vysporiadanie sporu“ (č.l. 20); rozsudok tunajšieho súdu, č.k. 10C/184/2014-39 zo dňa 02.03.2015, ktorým bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie sumy 312 Eur žalobcovi, v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá (č.l. 21-26); Rozsudok Krajského súdu v B. Bystrici, č.k. 17Co/554/2015-64 zo dňa 08.06.2016, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 10C/184/2014-39 z 02.03.2015 potvrdený (č.l. 27-31); Rozsudok tunajšieho súdu, č.k. 17C/213/2013-66 zo dňa 09.09.2014, ktorým bola žaloba spoločnosti CD Consulting, s.r.o. proti žalovanému G. F., zamietnutá (č.l. 32-35); Rozsudok Krajského súdu v B. Bystrici, č.k. 41Cob/177/2016-141 zo dňa 17.08.2016, ktorým bol rozsudok Okresného súdu Zvolen, č.k. 17C/213/2013-66 z 09.09.2014 potvrdený v časti, v ktorej nebola žaloba zobrať späť (č.l. 36-47).

3. Tunajší súd uznesením č.k. 19Csp/34/2020-57 zo dňa 27.07.2020 vyzval žalobcu, aby zbral žalobu v časti istiny vo výške 960 Eur a v časti odplaty za poskytnutý úver vo výške 310,70 Eur späť.

4. Žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.08.2020 zbral žalobu späť v časti odplaty za poskytnutý úver vo výške 310,70 Eur a uviedol, že sa nestotožňuje s názorom súdu v časti istiny vo výške 960 Eur, pretože prvýkrát túto sumu uhradil 10.06.2011 a druhýkrát ju uhradil formou exekúcie tak, ako to vyplýva z vyúčtovania exekučného konania č. Er/863/10 zo dňa 03.01.2020 vydaným súdnym exekútorom E.. F., kde je zjavne uvedené istina 960,41 - vymožený nárok 960 Eur. Z uvedeného dôvodu je zjavné, že suma 960 Eur bola v prospech žalovaného uhradená dvakrát a z tohto dôvodu exekúciou vymožená istina nie je premlčaná, pretože exekúcia bola zastavená dňom 16.10.2019 a právoplatnosť nadobudla dňa 12.11.2019. Vyúčtovanie súdneho exekútora je súčasťou žaloby ako dôkaz. Z uvedeného je zjavné, že istina 960 Eur bola uhradená dvakrát a preto trvá na žalobe a na vrátení sumy 960 Eur, ktoré vymohol pre žalovaného ako istinu, čo zjavne potvrdil aj exekútor vo vyúčtovaní exekúcie a tiež je zjavné, že neuplynula premlčacia doba na vymáhanie. Žalobca ďalej, pokiaľ ide o finančné zadostučinenie uviedol, že podanou žalobou sa domáha finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. K uvedenej sume dospel tak, že vychádzal zo sumy, ktorú si súdny exekútor určil na zvláštnom účte vo VÚB, a.s. ako sumu, ktorú má vymôcť v rámci konanej exekúcie. Jednalo sa o sumu 3 678,17 Eur. Písomne vyzval dvakrát žalovaného o mimosúdne vyrovnanie a zastavenie exekúcie, pretože žalovanému bola uhradená celá istina, odplata za poskytnutý úver. Žalovaný vôbec nereagoval na výzvy, čo zjavne zle vplývalo na zdravotný stav žalobcu a celkový spôsob života jeho rodiny. Zjavne nerešpektoval výzvy na zastavenie exekúcie, hoci bolo zrejmé, že exekúovaná istina v sume 960 Eur už bola uhradená 10.06.2011. Hoci o uhradení istiny mali vedomosť viac ako 7 rokov, žalovaný trvale na exekúcii tak, ako ju podal pred zaplatením istiny. Je zjavné, že žalovaný konal s jasným úmyslom obohatiť sa na úkor žalobcu. V opačnom prípade by návrh exekúcie uviedol na správnu mieru. Z dôvodu arogancie zo strany žalovaného žalobca navýšil sumu finančného zadostučinenia na 7 356,34 Eur. Nakoľko sa aj po zastavení exekúcie žalovaný ozval a uviedol žalobcovi, že mu ostáva dlžný sumu 2 958,50 Eur, rozhodol sa sumu žalobca ďalej navýšiť až sumu 10 314,61 Eur, pretože tak ako hovorí príslovie „Na veľkú dieru treba veľkú záplatu“. Podaním exekúcie bol žalobcovi dňom 16.10.2018 zablokovaný dôchodkový účet a trvalo takmer pol roka čo dostal nejaké peniaze z účtu. Nedostupnosť účtu negatívne vplývala na jeho psychiku, žil v strese a psychickej traume. Sťažené a obmedzené mal životné podmienky a len vďaka blízkym a ich finančnej podpore prežíval obdobie exekúcie. Až po pol roku mu exekútor uvoľnil časť zadržaných peňazí a mesačne mu začal vyplácať časť zablokovaného dôchodku. Musel však chodiť do banky, ktorá v každom prípade musela kontaktovať exekútora a až po udelení súhlasu mu bola časť vydaná. Cítil sa ako žobrák, ktorý prišiel prosiť pre almužnu, čo zjavne voči jeho osobe pôsobilo ponížujúco a deprimujúco. Všetkému sa dalo predísť, ak by žalovaný rešpektoval výzvy na urovnanie a zastavenie exekúcie. Z rozhodnutia, či už Okresného súdu Zvolen, č.k. 17C/213/2013 zo dňa 09. 09.2014, potvrdenom Krajským súdom Banská Bystrica a tiež z rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 10C/184/2014 zo dňa 02.03.2015, vyplýva, že súdy vyhovel návrhu na vrátenie zmluvnej pokuty, čo tiež potvrdil Krajský súd Banská Bystrica v odvolacom konaní. Následne bola uznesením Okresného súdu Zvolen, exekúcia zastavená na základe podanej námietky voči začatej exekúcii. Vo všetkých prípadoch je zjavne preukázané, že sa jedná o spotrebiteľský úver a žalovaný postupoval nekalým spôsobom, v rozpore s dobrými mravmi a v rozpore s platnými zákonmi. Konanie žalovaného zjavne pripadá ako úžera, nie ako zákonné vymáhanie pohľadávky. Žalobca je

presvedčený, že žalovaný konal a koná nad rámec zákona, preto navrhuje návrhu zo dňa 06.07.2020 v rozsahu uvedených skutočností vyhovieť a zaviazat' žalovaného uhradiť požadovanú sumu.

5. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.10.2020 a žiadal žalobu zamietnuť a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania žalovanému v miere 100 %. Žalovaný uviedol, že žalobca uzatvoril so žalovaným 19.12.2018 zmluvu o úvere č. 6780136, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1 327,76 Eur a žalobca sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené s úverom vo výške 310,70 Eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 1 638,46 Eur. Žalovaný posudzovanie žalobcu ako spotrebiteľa výslovne odmieta. Žalobcovi bol poskytnutý úver na účel podnikania. Poukázal pri tom na ustanovenie § 2 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalobca zmluvu o úvere uzatvoril ako dlžník pod obchodným menom: G. F., ako fyzická osoba - podnikateľ, označený identifikačným číslom: XXXXXXXX, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na účel podnikania. Na základe vyššie uvedeného je potom možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny, a nie ako spotrebiteľský; nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvoma podnikateľskými subjektmi. Žalovaný poukázal tiež na tú skutočnosť, že žalobca má doposiaľ aktívnu živnosť. Pokiaľ ide o zaplataenie nemajetkovej ujmy vo výške 10 314,61 Eur, žalovaný namieta celú žiadanú sumu. Daná suma nezodpovedá výške ujmy, sumy sú odôvodnené na nepodložených skutočnostiach. Žalovaný taktiež uvádza, že daný nárok na zaplataenie nemajetkovej ujmy je premlčaný. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 2Cdo/194/2011, podľa ktorého právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Počiatok plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby v prípade náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť, alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k takémuto zásahu došlo. Poukázal tiež na skutočnosť, že priznané finančné plnenie by nemalo mať pre zodpovednú osobu likvidačný charakter. Výška náhrady nemajetkovej ujmy zosobňuje hodnotu práva nemateriálnej povahy týkajúceho sa osobnej integrity človeka vrátane ľudskej dôstojnosti. Náhrada nemajetkovej ujmy v rámci primeraného zadosťučinenia sleduje predovšetkým funkciu satisfakčnú, pretože rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nie je možné exaktne kvantifikovať a vyčísliť. Primerané finančné zadosťučinenie je nutné chápať ako náhradu za spôsobenú nemajetkovú ujmu vyjadrenú v rôznych formách. Primerané finančné zadosťučinenie predstavuje peňažnú protihodnotu nemajetkovej ujmy a nepredstavuje náhradu za uplatnené finančné plnenie, alebo prípadu škody. Priznanie požadovaných finančných prostriedkov by prichádzalo do úvahy v tých prípadoch, keď porušenie práva už nie možné napraviť inak (nález Ústavného súdu SR, sp.zn. 288/2018 z 05.12.2017). Žalovaný považuje uplatnenú náhradu finančného zadosťučinenia za spornú; žalobca nijako relevantne ani neodôvodnil výšku požadovaného finančného zadosťučinenia, pričom požadovaná výška finančného zadosťučinenia nie je primeraná. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľov sú predpokladmi priznania finančného zadosťučinenia (a) porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľov a osobitnými predpismi; (b) úspešné uplatnenie porušeného práva, alebo povinnosti; (c) primeranosť zadosťučinenia a (d) zodpovedná osoba. Všetky vyššie uvedené predpoklady priznania finančného zadosťučinenia musia byť naplnené kumulatívne, t.j. nepostačuje naplnenie len niektorých z nich, ale musia byť naplnené všetky súčasne. V prípade, ak by bola spotrebiteľovi skutočne spôsobená ujma, do popredia sa dostáva kompenzačná funkcia, t.j. navrátenie do predošlého stavu. V danom prípade bolo žalobcovi priznané právo na vydanie bezdôvodného obohatenia, a teda nie je čo kompenzovať. Pokiaľ ide o požadovaný nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platnej uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol. Žalovaný taktiež, pokiaľ ide o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vzniesol námietku premlčania vzhľadom na skutočnosť, že posledné plnenie od žalobcu bolo žalovaným prijaté v roku 2011 a teda daný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný. To, že žalovaný požadoval za poskytnutie úveru aj odplatu vo forme úrokov neznamená, že ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, nakoľko predmetom činnosti žalovaného je poskytovanie úveru z vlastných zdrojov.

6. V replike doručenej tunajšiemu súdu dňa 04.11.2020 žalobca uviedol, že zmluvu o úvere podpísal ako fyzická osoba - nepodnikateľ a o úver žiadal preto, že mu nebola vyplatená mzda za vykonanú prácu a bolo tesne pred Vianocami. Samotná pracovníčka žalovaného od neho požadovala len občiansky

preukaz. Pri vypisovaní sa ho spýtala, aký má zdroj príjmu, uviedol jej, že je samostatne zárobkovo činná osoba a preto ho požiadala o faktúru ako doklad o príjme. Žalobca jej predložil faktúru - následky uvedenia IČO a že úver bude použitý na podnikanie, si v danom momente neuvedomoval, pretože ak požadovala pracovníčka len občiansky preukaz, mal za to, že sa jedná o spotrebiteľský úver a preto zmluvu v dobrej viere podpísal. Žalobca poprel, že by podpisoval dohodnuté zmluvné podmienky tak, ako to uvádza žalovaný. Uviedol, že nekonal ľahostajne, ale konal v dobrej viere, že sa jedná o spotrebiteľský úver. To, že úver použil na podnikanie, je nepotvrdený výmysel žalovaného, čo potvrdil aj Okresný súd Zvolen v rozsudku sp.zn. 17C/213/2013 zo dňa 09.09.2014, ako aj Okresný súd Zvolen v rozsudku sp.zn. 10C/184/2014 zo dňa 02.03.2015, v ktorých sa v oboch uvádza, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter. To potvrdil aj Krajský súd Banská Bystrica v rozsudku sp.zn. 17Co/554/2015 zo dňa 08.06.2016. Žalobca taktiež poprel tvrdenie žalovaného, že by mal žalobca ešte aktívnu živnosť, nakoľko živnosť bola zrušená k 30.09.2011, teda pred 9 rokmi. V ostatnom texte repliky žalobca zotrval na svojej predošlej argumentácii. Navyše uviedol, že žalovaný navrhol exekučné konanie na sumu, ktorá už bola uhradená a preto mala exekúcia likvidačný charakter. Žalobca ostal bez akýchkoľvek prostriedkov. Skôr žalovaný by mal rozmýšľať, ako zlikvidoval stovky, ba až tisíce rodín, keď ich doniesol o byt, domy - to likvidačný charakter nemalo? K replike žalobca priložil listinné dôkazy: Upovedomenie o začatí exekúcie sp.zn. EX 836/2010 zo dňa 10.10.2018 a vyúčtovanie exekučného konania - daňový doklad zo dňa 03.01.2020 od súdneho exekútora E.. K. F., ako aj Potvrdenie Daňového úradu Detva o vrátení osvedčenia o registrácii a pridelení DIČ zo dňa 03.10.2011 a taktiež Oznamenie o ukončení podnikania od Obvodného úradu Zvolen zo dňa 26.09.2011.

7. V duplike doručenej tunajšiemu súdu dňa 27.11.2020 žalovaný uviedol, že zotráva na svojich vyjadreniach a podaniach a súčasne na základe výzvy súdu predkladá uzatvorenú Zmluvu č.6780136 zo dňa 19.12.2008.

8. Dňa 28.05.2020 sa vo veci konalo (prvé) pojednávanie (v neprítomnosti žalovaného), na ktorom žalobca zotrval na žalobe. Ohľadom duplicitnej platby poukázal na to, že v období od októbra 2018 až do mája 2019 mu nebol vyplývaný v podstate žiadny dôchodok, čiže minimálne 3 000 Eur mu musel exekútor stiahnuť, avšak vrátil mu maximálne 1 500 Eur. Dôkazy o tom nemal - musel by to vyžiadať v banke. Čo sa týka Sociálnej poisťovne, je pravda, že táto mu nejaké peniaze potom poslala - ide o sumu 413,15 Eur. Na pojednávaní súd uložil žalobcovi povinnosť predložiť výpis z účtu, ktorý bude preukazovať rozsah vykonaných zrážok exekútorom za obdobie rokov 2018-2020, ako aj súm, ktoré exekútor žalobcovi vrátil.

9. Na základe výzvy tunajšieho súdu súdny exekútor E.. K. F. podaním zo dňa 03.06.2021 oznámil, že sumu vo výške 960 Eur nahlásil na úhradu pohľadávky oprávnený, nakoľko povinný vykonal úhradu priamo v prospech oprávneného. Vzhľadom na uvedené neboli finančné prostriedky vo výške 960 Eur vymožené spôsobmi v zmysle exekučného poriadku, ale ide o úhradu nahlásenú oprávneným. Po vydaní Upovedomenia o začatí exekúcie súdny exekútor za účelom zabezpečenia majetku povinného vydal Príkaz na začatie exekúcie zrážkami z iných príjmov, a to dôchodku, adresovaný Sociálnej poisťovni, Príkazy na začatie exekúcie príkázaním pohľadávky z účtu v banke adresované VÚB, a.s. a Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. a Príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a iných príjmov adresovaných zamestnávateľovi povinného, súkromnej bezpečnostnej služby E. F. - F. R..K..S.. Zo Sociálnej poisťovne, Ústredie bolo exekútorskému úradu doručené oznámenie, že bude vykonávať zrážky z dôchodku povinného, avšak nakoľko bol v platnosti len Príkaz na začatie exekúcie, ako zabezpečovací úkon (súd rozhodoval o námietkach povinného, ktoré boli podané v zákonnej lehote), Sociálna poisťovňa, Ústredie deponovala zrazené prostriedky z dôchodku povinného na svojom účte a nepoukazovala ich na úhradu exekučnej pohľadávky. Uznesením Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 21Er/238/2010-125 zo dňa 10.10.2019 súd predmetnú exekúciu zastavil. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.12.2019. Po doručení uznesenia o zastavení exekúcie s vyznačenou doložkou právoplatnosti súdny exekútor vydal príkazy na odblokovanie majetku povinného v plnom rozsahu. Povinný dňa 05.02.2021 (po doručení právoplatného uznesenia o zastavení predmetnej exekúcie) uhradil v prospech účtu súdneho exekútora sumu vo výške 39,83 Eur. Je možné sa domnievať, že povinný si mylne vyložil uznesenie Okresného súdu Zvolen, ktorým súd rozhodol, že oprávnený je povinný uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 39,83 Eur. Vzhľadom na uvedené bol na úhradu trov exekúcie súdneho exekútora zaviazaný oprávnený, a nie povinný. Suma vo výške 39,83 Eur bola povinnému vrátená prostredníctvom poštového poukazu dňa 10.02.2021.

10. Dňa 11.06.2021 oznámila na základe výzvy súdu Sociálna poisťovňa, a.s., že celková zrazená suma z dôchodku žalobcu v rámci prebiehajúcej exekúcie, sp.zn. EX 836/10 bola v sume 413,015 Eur. Po skončení blokácie bola na účet dôchodku poukázaná suma 413,015 Eur za obdobie od 04.12.2018 do 03.03.2020 - na účet súdneho exekútora nebola poukázaná žiadna suma.

11. Dňa 15.06.2021 žalovaný doručil súdu podanie, v ktorom uviedol, že eviduje vo svojom systéme platby žalobcu v sume 1 000 Eur zo dňa 18.08.2009 a sumu 960 Eur zo dňa 10.06.2011.

12. Dňa 17.06.2021 boli zo strany žalobcu doručené výpisy z bankového účtu žalobcu za obdobie od 30.09.2018 až do 28.03.2020.

13. Dňa 07.07.2021 sa vo veci konalo (druhé) pojednávanie (opäť v neprítomnosti žalovaného), na ktorom žalobca (po vykonanom dokazovaní) zobral žalobu v časti o zaplatenie sumy 960 Eur späť. Žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia - satisfakcie, vo výške v sume 3 464,04 Eur a to v zmysle Upovedomenia o začatí exekúcie, kedy mu súdny exekútor oznámil, že celková výška pohľadávky oprávneného a príslušenstvo vrátane predbežných trov ku dňu vydania upovedomenia o začatí exekúcie predstavuje túto sumu. Z pôvodne uplatnenej sumy finančného zadosťučinenia 10 314,61 Eur teda požadoval zaplatenie sumy len 3 464,04 Eur. Žalobca návrhy na doplnenie dokazovania nemal.

14. Podľa § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti pred jej doručením žalovanému, koná súd o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

15. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

16. Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Obč. Z.“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

17. Podľa § 451 ods. 2 Obč. Z., bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 100 ods. 1 Obč. Z., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 100 ods. 2 Obč. Z., premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

20. Podľa § 101 Obč. Z., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

21. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

24. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

25. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Podľa čl. 11 ods. 1 CSP, ukony strán sporu sa posudzujú s prihliadnutím na ich obsah.

27. Podľa čl. 11 ods. 2 CSP, pri posudzovaní obsahu úkonov strán sporu sa predpokladá, že každá fyzická osoba konajúca ako strana sporu alebo za stranu sporu má rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť v styku so súdom zmysel a účel konania, ako i jazykové vyjadrenie právnych noriem obsiahnutých v tomto zákone.

28. Sporným medzi stranami bolo najmä to :

28.1 či vzťah medzi žalobcom a žalovaným, vzniknutý na základe uzavretej Zmluvy o úvere medzi žalobcom a žalovaným dňa 19.12.2008 (ďalej aj len ako „Zmluva o úvere“), je vzťahom obchodnoprávnym, alebo vzťahom občianskoprávnym a či žalobca má postavenie spotrebiteľa;

28.2 či sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úkor žalovaného o sumu 960 Eur a to z dôvodu duplicitnej úhrady tejto sumy zo strany žalobcu (dňa 10.06.2011 a následne aj počas prebiehajúcej exekúcie);

28.3 či právo žalobcu voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia (nie) je premlčané;

28.4 či má žalobca voči žalovanému nárok na finančné zadosťučinenie;

28.5 či právo žalobcu voči žalovanému na finančné zadosťučinenie (nie) je premlčané.

29. Žalobca zobral - v čase ešte pred doručením žaloby žalovanému - žalobu v časti o zaplatenie odplaty za poskytnutý úver vo výške 310,70 Eur späť - súd preto v zmysle § 145 ods. 3 CSP konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti.

30. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi : Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, sp.zn. SR 13098/09 zo dňa 27.08.2009; Upovedomenie o začatí exekúcie č.EX 836/10, Námitka voči začatiu exekučného konania č. EX 836/10; Sťažnosť na konanie; Návrh na mimosúdne vyrovnanie a podacie lístky; Predžalobná výzva a podacie lístky; Predžalobná výzva z 19.12.2008; Opätovná výzva z 07.11.2019 s podacím lístkom; Opakovaný návrh z 17.12.2018 s podacím lístkom, Predžalobná výzva z 11.12.2019; Uznesenie Okresného súdu Zvolen č.k. 21Er/238/2010-125 zo dňa 10.10.2019; Listina žalovaného zo dňa 21.01.2019 označená ako odpoveď na list zo dňa 14.11.2019; Listina Sociálnej poisťovne, a.s. zo dňa 07.02.2020; Listina súdneho exekútora E.. K. F., J., zo dňa 03.01.2020 označená ako „Vyúčtovanie exekučného konania - daňový doklad“; Listina žalobcu adresovaná žalovanému zo dňa 01.03.2020 označená ako „Navýšenie nemajetkovej ujmy a výzva na mimosúdne vysporiadanie sporu“; rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 10C/184/2014-39 zo dňa 02.03.2015; rozsudok Krajského súdu v B. Bystrici, č.k. 17Co/554/2015-64 zo dňa 08.06.2016; rozsudok Okresného súdu Zvolen č.k. 17C/213/2013-66 zo dňa 09.09.2014; rozsudok Krajského súdu v B. Bystrici, č.k. 41Cob/177/2016-141 zo dňa 17.08.2016; Upovedomenie o začatí exekúcie sp.zn. EX 836/10 súdneho exekútora E.. K. F., J.. zo dňa 10.10.2018; Listina Obvodného úradu Zvolen označená ako „Oznámenie o ukončení podnikania u ohlasovacej živnosti“; Listina Obvodného úradu Zvolen označená ako „Oznámenie o ukončení podnikania“; Zmluva o úvere; Všeobecné podmienky poskytnutia úveru; Odpoveď súdneho exekútora E.. K. F., PhD., zo dňa 03.06.2021; Odpoveď Sociálnej poisťovne, ústredie zo dňa 09.06.2021 a prehľad transakcií na bankovom účte žalobcu od októbra 2018 až do februára 2020.

31. Z vykonaného dokazovania i.a. vyplynulo, že :

31.1 (č.l. 161-187) z účtu žalobcu boli exekútorom E.. K. F., J.. v exekúcii pod sp.zn. EX/836/2010 vykonané zrážky v celkovej sume 1 769,67 Eur (konkrétne 02.11.2018 suma 125,11 Eur; suma 238,26 Eur dňa 14.11.2018 s tým, že 22.11. bola táto suma vrátená na účet žalobcu; 03.12.2018 suma 267,56 Eur; 13.12.2018 suma 240,36 Eur; 03.01.2019 suma 260,16 Eur; 14.01.2019 suma 242,01 Eur; 01.02. suma 259,74 Eur; 14.02.2019 suma 241,71 Eur; dňa 01.03.2019 suma 133,02 Eur);

31.2 (č.l. 182) po zastavení exekúcie, dňa 16.12.2019 však exekútor E.. K. F., PhD. v prospech účtu žalobcu poukázal sumu celú zrazenú sumu 1 769,67 Eur;

31.3 (č.l. 150) Sociálna poisťovňa počas exekúcie (sp. zn. EX 836/10) za obdobie 04.12.2018 do 03.03.2020 celkom zrazila žalobcovi z dôchodku sumu 413,015 Eur, ktorú celú sumu mu však po skončení blokácie na účet dôchodku aj naspäť poukázala a na účet súdneho exekútora nebola poukázaná žiadna suma;

31.4 (č.l. 147) v priebehu exekúcie nebola suma 960 Eur vymožená spôsobom v zmysle Exekučného poriadku, ale išlo o úhradu nahlásenú exekútorovi oprávneným (žalovaným). Ide teda o sumu 960 Eur, ktorú uhradil samotný žalobca priamo žalovanému dňa 10.06.2011, čo korešponduje jednak s tvrdením samotného žalobcu, ak aj s vyjadrením žalovaného (č.l.154), v ktorom sa uvádza, že žalovaný eviduje od žalobcu len (1.) platbu 1 000 Eur zo dňa 18.08.2009 a (2.) platbu 960 Eur zo dňa 10.06.2011.

32. Vzhľadom na predmetné výsledky dokazovania na pojednávaní dňa 07.07.2021 (ako aj vznesenú námietku premlčania zo strany žalovaného), zobral žalobca žalobu späť (aj) v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 960 Eur, súd preto v zmysle § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil (výrok I.).

33. Po čiastočných späťvzatiach žaloby (bod 29 a 32 odôvodnenia tohto rozsudku) tak predmetom sporu ostal nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie finančného zadosťučinenia vo výške 10 314,61 Eur. Na pojednávaní dňa 07.07.2021 (po vykonanom dokazovaní), žalobca uviedol, že žiada o zaviazanie žalovaného na zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume 3 464,04 Eur (pôvodne v žalobe žiadal o zaplatenie finančného zadosťučinenia v sume až 10 314,61 Eur). Takýto úkon žalobcu súd (v zmysle č. 11 ods. 1 CSP v spojení s § 145 ods. 2 CSP) považoval za (ďalšie) čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie finančného zadosťučinenia, a to vo výške 6 850,57 Eur (rozdiel medzi v žalobe uplatnenou sumou 10 314,61 Eur a sumou 3 464,04 Eur, požadovanej na pojednávaní) a preto súd aj v tejto časti konanie zastavil (výrok II.)

34. Právo požadovať finančné zadosťučinenie vyplýva spotrebiteľom z ust. § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa. V predmetnej veci dospel súd k záveru, že Zmluva o úvere síce je spotrebiteľskou zmluvou (čo konštatovali aj súdy v predchádzajúcich konaniach, vedených Okresným súdom Zvolen či Krajským súdom Banská Bystrica, na ktoré konania poukazoval žalobca v priebehu konania), avšak žalobca v tomto spore nepreukázal vznik nároku podľa predmetného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa - žalobca v tomto spore nebol vôbec úspešný - naopak, vo všetkých uplatnených nárokoch (okrem finančného zadosťučinenia) zobral žalobu späť, pričom spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie vznikne, len ak svoje právo na súde úspešne uplatní. Dalo by sa teoreticky usudzovať, že žalobca bol úspešný pri uplatnení svojho práva v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 10C/184/2014 (č.l. 21-26), avšak rozsudok v predmetnom konaní (č.k. 184/2014-39 zo dňa 02.03.2015) nadobudol právoplatnosť dňa 25.04.2015. Žalovaný v konaní vzniesol (aj čo sa týka práva žalobcu na finančné zadosťučinenie) námietku premlčania, s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/194/2011, podľa ktorého právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje. Počiatok plynutia všeobecnej 3-ročnej premlčacej doby v prípade náhrady za nemateriálnu ujmu je podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih, kedy došlo k neoprávnenému zásahu objektívne spôsobilému porušiť, alebo ohroziť osobnostné práva fyzickej osoby. Premlčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy k takémuto zásahu došlo. Keďže žalobca, (teoreticky - na základe úspechu v konaní vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 10C/184/2014) mohol žalobu podať už dňa 26.04.2015 (deň nasledujúci po dni právoplatnosti rozsudku v predmetnom konaní, v ktorom bol úspešný) a keďže žalobca podal na súde žalobu, ktorou sa domáhal nemajetkovej ujmy (finančného zadosťučinenia) až dňa 17.07.2020, teda po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby, nebolo by možné vyhovieť žalobe ani v prípade, že by žalobca svoj nárok na finančné zadosťučinenie odvodzoval od úspešného uplatnenia práva v súdnom konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 10C/184/2014 (čo však žalobca neodvodzoval). Vzhľadom na uvedené súd v prevyšujúcej časti (finančné zadosťučinenie vo výške 3 464,04 Eur) zamietol (výrok III.)

35. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP, § 256 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca procesne zaviniel zastavenie konania a preto je zodpovedný za trovy konania v zmysle § 256 CSP. V ostatnom rozsahu žalobca úspešný nebol a preto žalovanému prináleží nárok na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 1 CSP. Súd preto v zmysle § 262 ods. 1 CSP žalobcu zaviazal na náhradu trov konania žalovanému v miere 100 % (výrok IV.), pričom o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne

súd prvej inštancie v súlade s § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.